

Ťapákovci

Dramatizácia rovnomennej novely

Boženy Slančíkovej Ťimravy

(1975)

OSOBY

PAĽO (Ľapák)
IĽA – jeho žena
ĀAKAJ (Ľapák)
ZUZA Gungovka – jeho žena
MARTIN (Ľapák)
HAGARKA – jeho žena
ĀURO (Ľapák)
NEVESTA – jeho žena
ANĀA (Ľapáková) – zmija
MIŠO (Ľapák)
JANO (Fuzák)
MARA – jeho žena
UĀITEĽ
VILMA – jeho žena

PRVÁ ČASŤ

1. obraz

„Jar nastala. Všetko budí sa k životu a hýbe k činu. Ľud sa chvatom berie do jarných prác. Cez zimu každý oddychoval, zaležané údy žiadajú sa na čerstvé povetrie.“

(Izba u Ľapákov. Chlapi nemôžu zo seba striasť zimnú lenivosť.)

PAĽO. Nevideli ste sekeru?... Nebolo počuť, alebo čo?... Čakaj, nevidel si sekeru?

ČAKAJ. Sekeru? Nevidel. Sekera by mala byť niekde vonku.

PAĽO. Nie, tu by mala byť. Sem som ju položil. Tu si ju musel vidieť aj ty.

ČAKAJ. A nie je tam?

PAĽO. Nie. Akoby sa prepadla.

ČAKAJ. Čo chceš so sekerou? Teraz ráno.

PAĽO. Chcel som si z niečoho odštiepiť triesku.

ČAKAJ. Teraz som si spomenul!... Videl som!...

PAĽO. Kde?

ČAKAJ. Vo sne som videl... Videl som, že lietam. Normálne som letel nad domom. Chcel som zosadnúť v záhrade na strome a odrazu bác! Spadol som do hnojiska.

ZUZA. Hnoj vo sne, to je bohatstvo. Možno prideme k veľkým peniazom.

ČAKAJ. Ty čuš! Hovoril si triesku? Načo ti je trieska?

PAĽO. Medzi zubami mám niečo zaseknuté.

ČAKAJ. Nájdi si nôž. Tu by niekde mal byť.

PAĽO. Načo? To zase tak neponáhľa. O chvíľu budeme jesť.

(Vojde Iľa. Celá je premočená, akoby ju niekto obliel. Nesie vedro s vodou.)

MARTIN. Vonku prší?

IĽA. Somár! Čo ste vy za ľudia?

ĎURO. Ako to myslíš?

IĽA. Kvôli vašim raňajkám som skoro prišla o život. Prečo ste tú studňu už dávno neopravili? Spadla som do nej.

ČAKAJ. A mne sa snivalo, že som spadol do hnojiska.

IĽA. Ty smrdíš aj bez toho. Paľo... mohla som sa utopiť!

PAĽO. Zbytočne zveličuješ. Zima bola suchá, vody je málo.

IĽA. Spadla som do studne... a ty sa mi ešte vysmievaš?

ANČA. Tá studňa je taká, aká je... a nikto sa v nej neutopil. Len jedno teľa pred tromi rokmi.